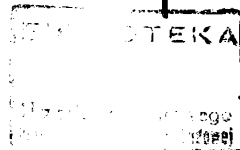

Warszawa, 6 października 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

A21c 11/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20401.

Kl. 2 b, 7/03.

Fritz Kanitz
(Wiedeń, Austria).

Sposób wytwarzania zwiniętych kawałków ciasta oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 29 września 1932 r.

Udzielono 16 sierpnia 1934 r.

Pierwszeństwo: 9 stycznia 1932 r. (Austria).

Znane są już maszyny do zwijania ciasta, w których kawałki ciasta, rozwałkowane na placek między dwoma przesuwającymi się względem siebie wałkami wciągającymi, zostają następnie zwinięte pomiędzy obracającymi się w przeciwnym kierunku wałkami lub przenośnikami taśmowymi. W tych maszynach zwijanie kawałka ciasta odbywa się przy stałym nacisku i przy jednoczesnym stałym naprężaniu względnie rozciąganiu ciasta, wskutek czego to ostatnie jest rozciągane bardziej, niż to jest pożądane. Według niniejszego wynalazku placek ciasta podczas zwijania jest jak najmniej rozciągany i ściskany, co ma duże znaczenie podczas następującego potem okresu fermentacji, który dzięki temu zostaje znacznie skrócony. Jednocze-

śnie wytwarzanie zwiniętych kawałków ciasta powinno być możliwie najbardziej zbliżone do wytwarzania ręcznego. Według niniejszego sposobu uzyskuje się to dzięki temu, że rozwałkowany placek w pierwszym okresie zostaje wstępnie zwinięty bez rozciągania na niesprężystej podkładce, a w końcowym okresie zostaje ostatecznie zwinięty na sprężystej podkładce, przyczem zwinięty kawałek ciasta zostaje następnie wyciągnięty do pożądanej długości. Maszyna, zwijająca ciasto, jest zbudowana w ten sposób, że taśma bez końca, opasująca wałek napędowy i wałek naprężający, współdziała z jednej strony z dolnym wałcem wciągającym, a z drugiej strony — z wałcem zwijającym, obracającym się w kierunku przeciwnym, i jest podparta w ten spo-

sób zapomocą listwy prowadniczej, umieszczonej w odstępie między temi walcami i powodującej wyginanie się tej taśmy, że ta taśma pomiędzy jej punktami podparcia posiada pod walcem zwijającym większą długość, niż pod walcem wciągającym. Pod częścią taśmy poniżej walca zwijającego umieszczona jest płyta nastawnicza, składająca się z kilku części, przyczem części te obracają się dokoła wspólnej osi.

Na rysunku jest uwidoczniony przykład wykonania maszyny do zwijania ciasta, przyczem fig. 1 przedstawia podłużny przekrój maszyny, a fig. 2 — widok z góry płytki, składającej się z kilku części i umieszczonej pod taśmą bez końca.

Maszyna składa się z dwóch walców wciągających, obracających się z jednakową szybkością obwodową w kierunku, oznaczonym strzałką, przyczem walec górny 1 jest osadzony w ruchomych łożyskach, dzięki czemu szczelina pomiędzy walcami, a tem samem grubość placka ciasta, może być dowolnie regulowana. Walec dolny 2 jest osadzony w nieruchomych łożyskach i styka się z przesuwaną w przeciwnym kierunku taśmą bez końca 3, która jest napędzana zapomocą walca 4 oraz naprężana przy pomocy wałka 5. Ruchoma listwa 6 podtrzymuje taśmę i wytwarza w niej przegięcie, które dzieli powierzchnię taśmy na dwie części, jedną o mniejszej, a drugą o większej niepodpartej długości. Walec wciągający 2 jest umieszczony przy mniejszej powierzchni, walec zaś 7, obracany w kierunku strzałki, znajduje się nad dłuższym odcinkiem niepodpartym taśmy. Pod walcem 7 znajduje się przytwierdzona do listwy 6 płytka 8, składająca się z trzech części (fig. 2), przyczem części te obracają się dokoła wspólnej osi tak, aby przez podnoszenie i opuszczanie poszczególnych części płyty można było ograniczać w dowolny sposób opuszczanie się ruchomej taśmy. Walec 7 obraca się z mniejszą szybkością, niż taśma 3.

Sposób niniejszy polega na tem, że wstępnie przygotowany kawałek ciasta zostaje doprowadzony stroną, pokrytą mąką, do walca wciągającego, który chwytą go, walcuje i nalepia na dolny walec 2, poczem taśma 3 zdejmując plack ciasta z górnej powierzchni walca i zwija jego przedni koniec bez rozciągania w zagłębieniu, utworzonym z taśmy i walca, pod ciśnieniem, wywieranem przy pomocy niesprężystej taśmy. Jeżeli zwinięta część placka ciasta jest tak wielką, że nie mieści się już w zagłębieniu, wówczas plackek przeprowadza się następnie na walec 7, gdzie zostaje on ostatecznie zwinięty. Jednocześnie, wytworzony wałek ciasta wskutek większej szybkości taśmy zostaje wciągnięty między taśmę i walec 7. Ciśnienie, pod którem odbywa się ostateczne zwinięcie ciasta, jest niewielkie wskutek sprężystości taśmy pod walcem 7. Podział czasu zwijania ciasta na dwa okresy umożliwia, jak to ma miejsce w sposobie ręcznym, zwijanie ciasta początkowo pod większem, a następnie pod mniejszem ciśnieniem, dzięki czemu kawałek ciasta jest możliwie jak najmniej wałkowany. Podczas gdy nawijanie ciasta odbywa się bez rozciągania go, to jednak ostateczne zwijanie, jeżeli jest to pożądane przy kształtowaniu wałka z ciasta, uskutecznia się przy jednoczesnem wyciąganiu, podczas którego taśma napędza się z większą szybkością, niż walec wciągający.

Aby poszczególne okresy można było przedłużać lub skracać, stosuje się ruchomą listwę, dzięki czemu można dowolnie zmieniać wielkość zagłębienia, utworzonego między walcem wciągającym 2 i taśmą 3. Ostateczny kształt zwiniętego kawałka ciasta zależy od położenia ruchomej części przestawnej płytki 8.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania zwiniętych kawałków ciasta, w którym wstępnie przygo-

towany kawałek ciasta wałkuje się pomiędzy dwoma wciągającymi walcami na płaciek, znamienne tem, że w pierwszym okresie uskutecznia się wstępne zwijanie ciasta na niesprężystej podkładce, a w końcowym okresie zwija się je ostatecznie na sprężystej podkładce i wyciąga do pożądanej długości.

2. Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada taśmę bez końca (3), opasującą wałek napędowy (4) oraz wałek naprężający (5) i współdziałającą z jednej strony z dolnym walcem wciągającym (2), a z drugiej strony z walcem zwijającym (7), obracany w kierunku przeciwnym, przyczem taśma ta jest podparta listwą prowadniczą, umie-

szczoną w przestrzeni pomiędzy walcami i powodującą takie przeginanie się tej taśmy, iż część taśmy pod walcem wciągającym posiada mniejszą długość, a pod walcem zwijającym (7) — większą długość między punktami podparcia.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że pod częścią ruchomej taśmy (3) i pod walcem zwijającym (7) jest umieszczona płytka (8), składająca się z kilku części, które niezależnie od siebie wahają się dokoła wspólnej osi.

Fritz Kanitz.
Zastępca. Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

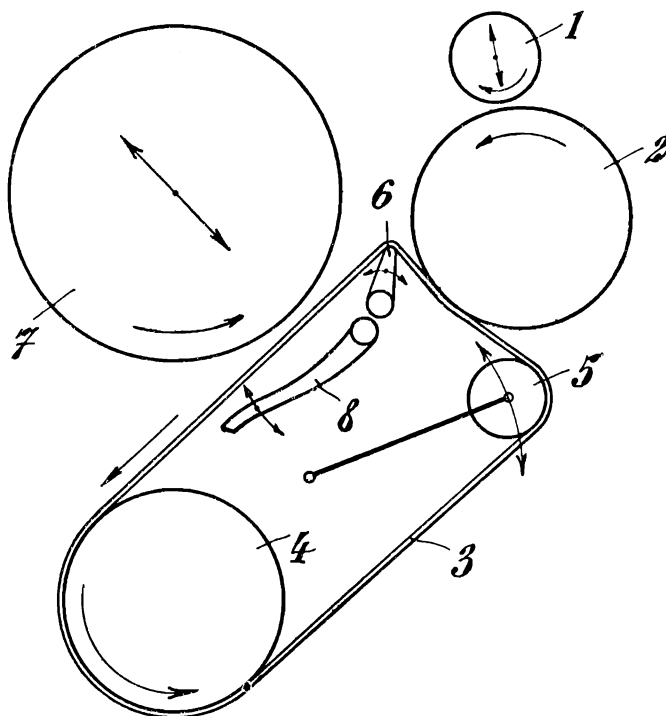

Fig. 2

